

Anna Johansson Ährlund

Tanten som fångade en tjuv med en halsduk

Titel: Tanten som fångade en tjuv med en halsduk

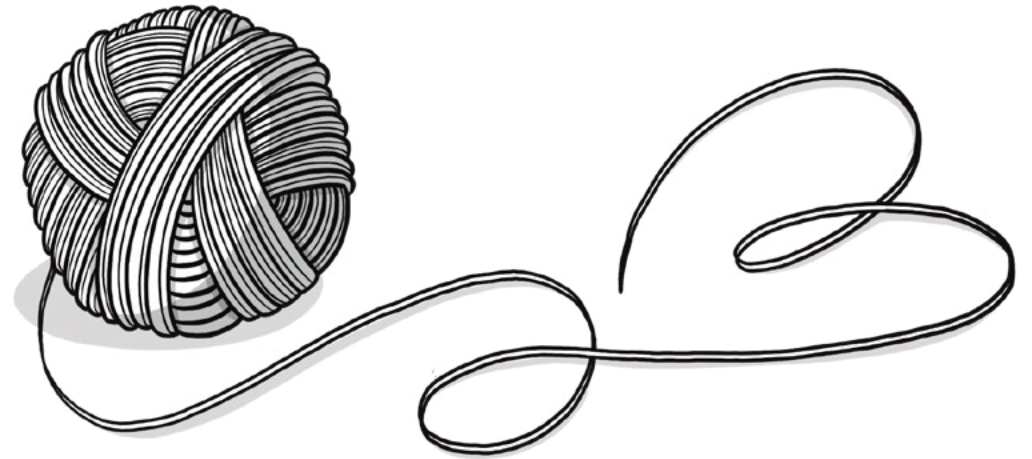
Författare: © Anna Johansson Ährlund

Illustratör: © Elin Hägg

ISBN: 978-91-90076-01-9

Tryckort: Totem, Polen, 2025

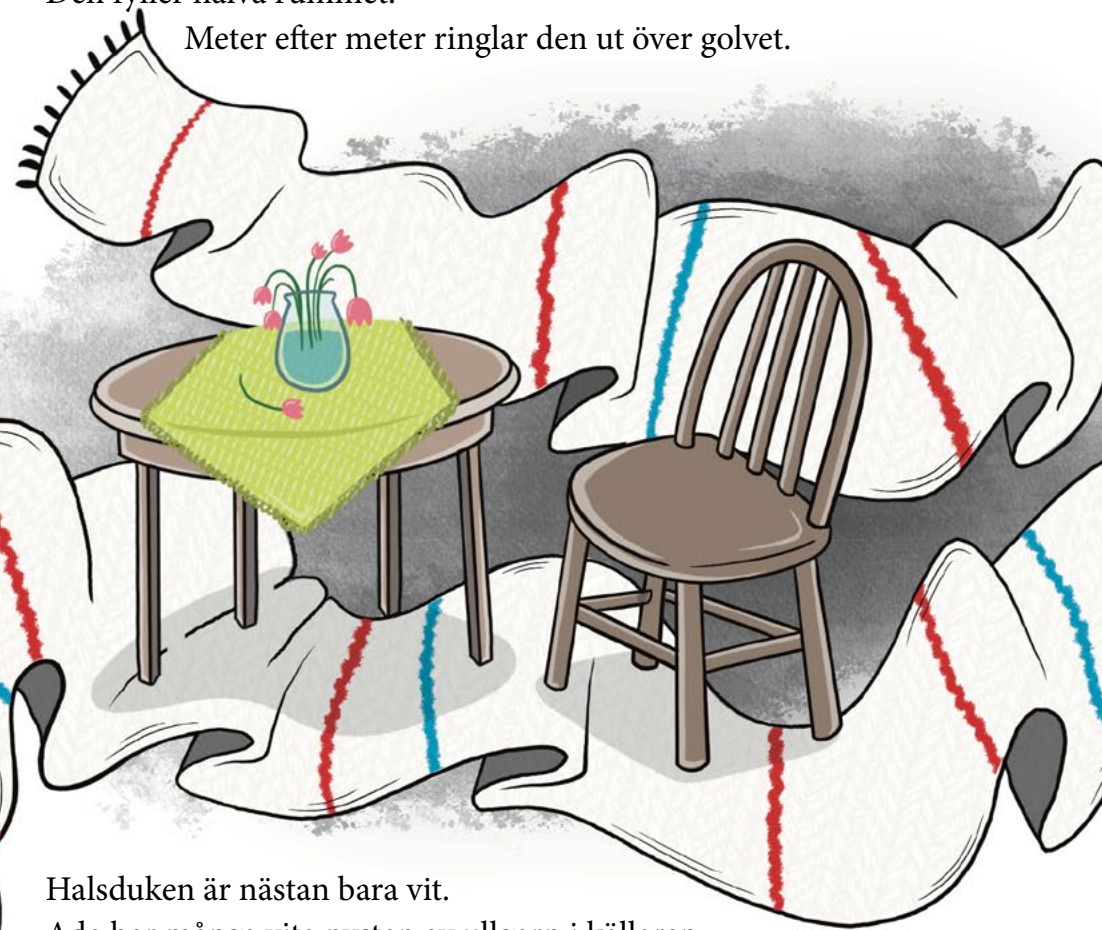
Förlag: ditt bokförlag Sverige AB

Det är höst.
Utanför fönstret går klungor med barn på väg till skolan.
Ada sitter vid fönstret och ser dem passera.
De går med huvudena tätt ihop.
Tittar på varandras mobiler.
Skrattar åt något.

Inne hos Ada är det tyst och tomt.
Det enda som hörs är klirret från stickorna.
Ada stickar en halsduk.
Men det är ingen vanlig halsduk.
Den fyller halva rummet.
Meter efter meter ringlar den ut över golvet.

Halsduken är nästan bara vit.
Ada har många vita nystan av ullgarn i källaren.
Hon har fler färger.
Men flest vita.

För länge sedan hade Ada en garnbutik.
Men när folk inte ville sticka mössor och halsdukar längre,
fick Ada stänga affären.
Hon hade inga pengar till hyran.

Det var roligt att ha affär.
Alla fina garner på hyllorna gjorde Ada glad.
Men det som gjorde Ada gladast var kunderna.
Det var så trevligt att prata med alla som kom in och
frågade efter garn till mössor, vantar, halsdukar, tröjor
och sockor.

Ada tyckte det var kul att hjälpa till.
Ännu roligare var det när kunderna
kom tillbaka och visade vad de stickat.

Men det var länge sedan.
Nu sitter Ada ensam i sitt hus och stickar på sin halsduk.
Inte för att hon behöver någon.
Särskilt inte en så lång halsduk.
Hon stickar för att ha något att göra hela dagarna.
När hon sitter vid fönstret och tittar ut känner hon sig
inte så ensam.
Grannens katt lurar på småfåglar i buskarna.
Någon cyklar förbi.
Barnen går till skolan.

Det finns några enstaka rader av rött.
Den färgen använder hon när hon varit i mataffären
och sagt hej till kassörskan.
Det finns ännu färre blå rader i halsduken.
När det ringer på dörren och några barn vill sälja kakor.
Eller vid Halloween när barnen ringer på för att få godis.
Då stickar Ada ett par rader med blått.

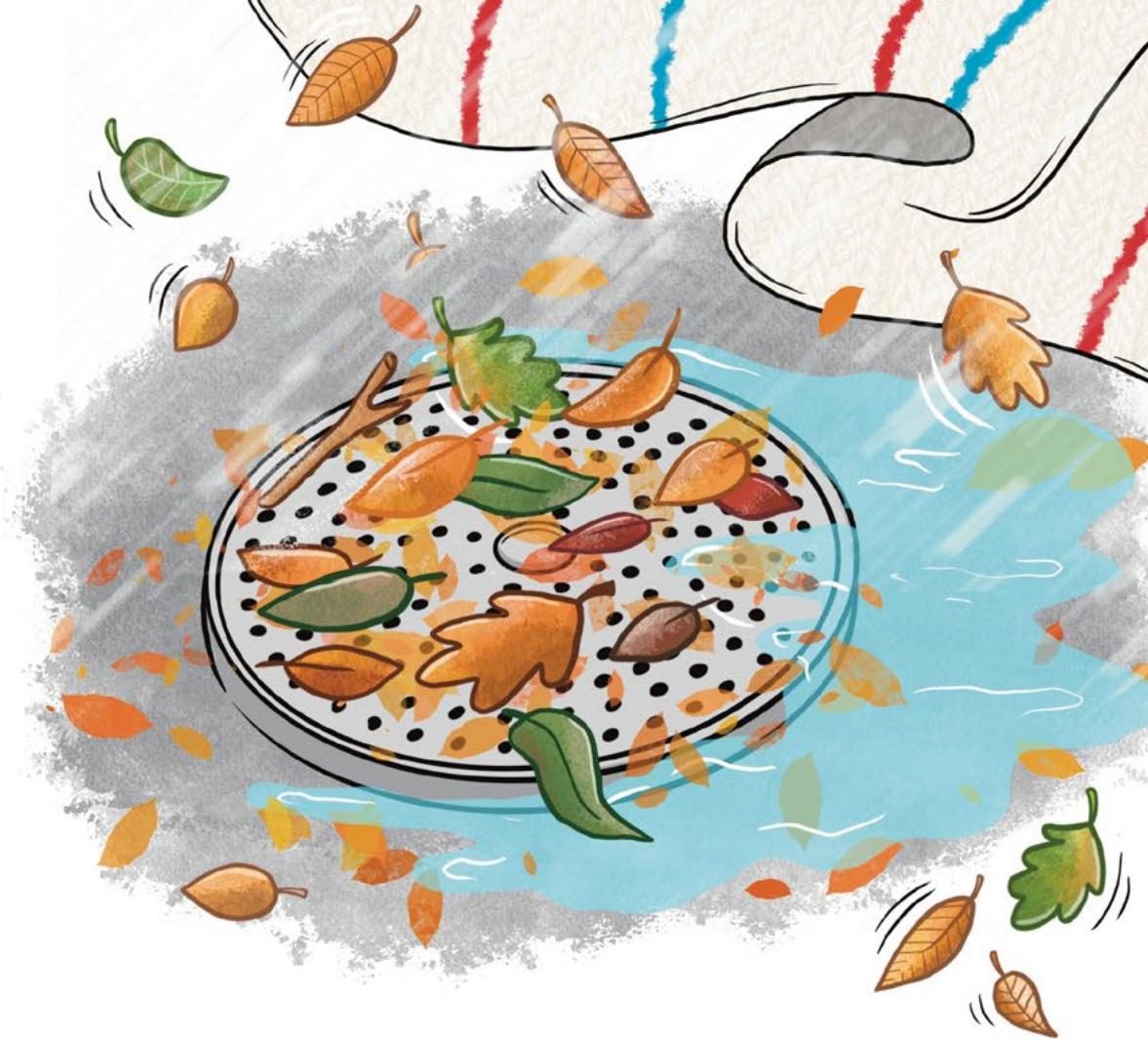
Men ibland känner sig Ada mer ensam och utanför av att titta
på de som passerar förbi på gatan.
Halsduken blir längre och längre för varje dag som går.
Eftersom Ada har mest av det vita garnet, får det stå för tystnaden.
Halsduken är nästan bara vit.

Det har blivit mörkt i rummet.
Men inte för att det är kväll.
Utanför har stora, grå moln samlats på himlen.

Plötsligt öser det ner!
Det är som om någon har öppnat en vattenkran för fullt.
Vattnet forsar fram längs gatan.
Löv och grenar far förbi utanför Adas fönster.

Ada ser till sin förskräckelse hur vattnet snabbt stiger på
hennes garagedfart.
Hon har glömt att rensa brunnen från gamla löv!
Nu har de lagt sig som ett lock över och hindrar vattnet
från att rinna ner.
Vattnet stiger jättefort!

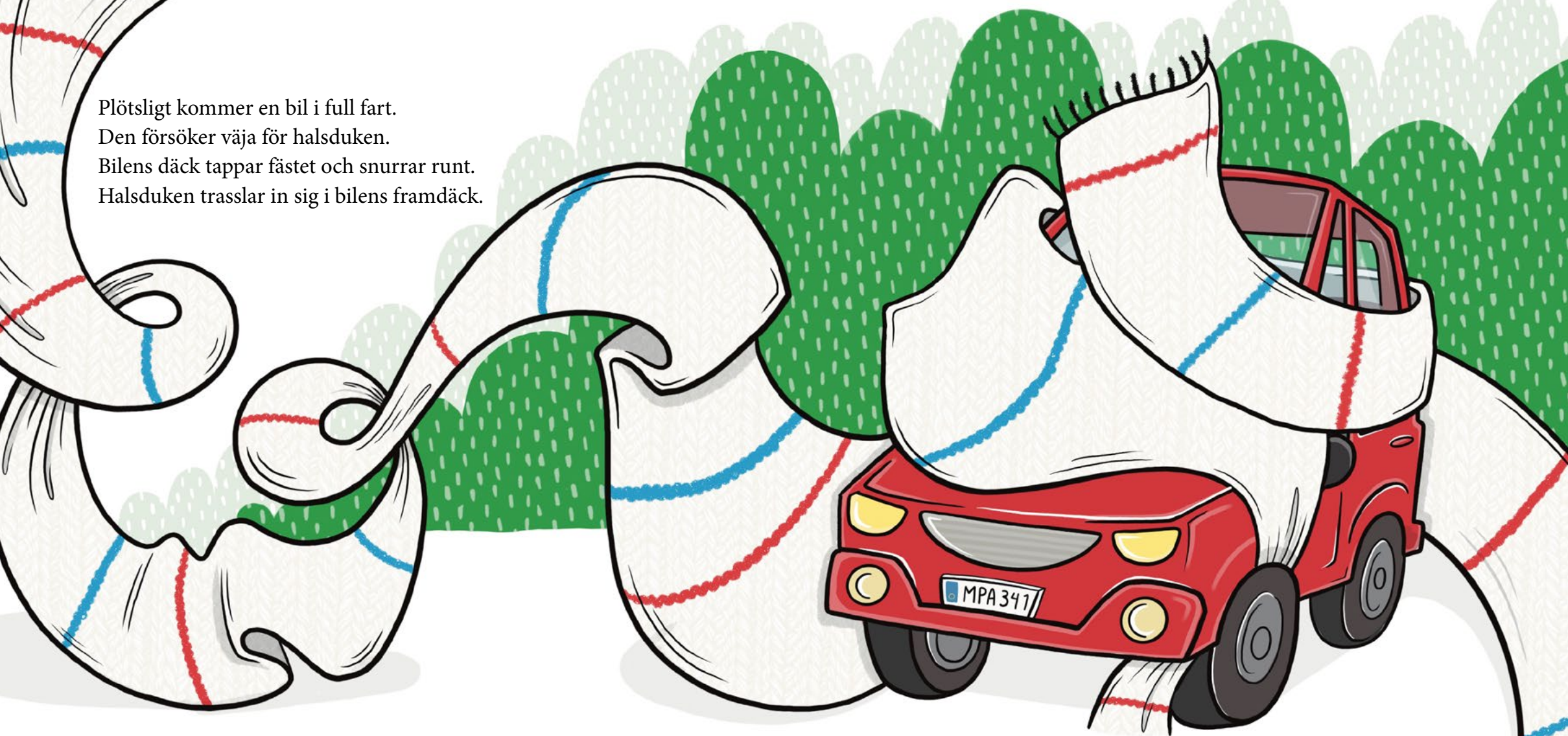

Ada får en bild i huvudet av hur huset fylls av vatten.
Utan att tänka slänger hon upp fönstret och börjar
hiva ut halsduken.
Meter efter meter ut på nedfarten.
Ullgarnet suger snabbt upp vattnet.

Ada pustar ut.
Huset är räddat!
Men halsduken fungerar för bra!
Framför hennes ögon sväller och sväller den,
så att den börjar välla ut på gatan.
Vad ska Ada göra?

Plötsligt kommer en bil i full fart.
Den försöker väja för halsduken.
Bilens däck tappat fästet och snurrar runt.
Halsduken trasslar in sig i bilens framdäck.

Bilen stannar med ett ryck vid grannens häck.
Hur gick det för föraren?
Hon ser hur någon försöker öppna dörren. Men halsduken
har trasslat sig runt bilen så att dörren inte går att öppna.

Precis när Ada sträcker sig efter telefonen för att ringa efter
hjälp hör hon sirener närma sig.
Vilken tur!
En polisbil med två poliser i kommer farande.